

DENDROLIMUS SIBIRICUS

Tschetverikov, 1908

Barczatka syberyjska



Fot. Natalia Kirichenko, Bugwood.org



UGA5174047

Ryzyko fitosanitarne: **wysokie**
Niepewność diagnozy: **średnia**
Wymagania fitosanitarne: **podlega obowiązkowi zwalczania w krajach Unii Europejskiej**

Charakterystyka

Motyl należący do rodziny barczatkowatych (Lasiocampidae) o długości 30–39 mm i rozpiętości skrzydeł 40–80 mm.

Zazwyczaj ubarwiony szaro, rzadziej brązowy. Pierwsza para skrzydeł posiada dwa ciemne paski, a na środku jasną plamkę. Druga para skrzydeł jest jednobarwna.

Gąsienica dorasta do 50–80 mm. Silnie owłosiona, ubarwiona głównie na czarno lub ciemnobrązowo, z ciemnoniebieskimi pasmami włosków za pierwszym i drugim segmentem. Głowa brązowa, ciemno kropkowana.

Gąsienice rozwijają się w temperaturze 5–30°C, przy czym temperatura optymalna wynosi 20–25°C. Cykl rozwojowy barczatki trwa od 1 do 3 lat (przechodzi obowiązkową diapauzę, która trwa min. 90 dni).

Rośliny żywicielskie

Barczatka syberyjska żywi się igłami nagonasiennych drzew i krzewów. W warunkach Polski może stać się poważnym zagrożeniem głównie dla sosny zwyczajnej (*P. sylvestris*), ale również dla świerków (*Picea* spp.) i modrzewi (*Larix* spp.). Szkodnik może również zasiedlać ozdobne krzewy i drzewa iglaste rosnące w parkach i przydomowych ogródkach.



Fot. Andrzej Labedzi

Poczwarki *D. sibiricus*



Fot. Natalia Kirichenko, eppo.int

Gąsienica *D. sibiricus*



Fot. Natalia Kirichenko, eppo.int

Jaja *D. sibiricus* na pędzie modrzewia

W przypadku zaobserwowania lub podejrzenia obecności szkodnika należy o tym fakcie niezwłocznie poinformować najbliższą jednostkę Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.
www.gov.pl/web/piorin



Ministerstwo Rolnictwa
i Rozwoju Wsi



INSTYTUT OCHRONY ROŚLIN
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY



DENDROLIMUS SIBIRICUS

Tschetverikov, 1908

Barczatka syberyjska



Żerująca gąsienica *D. sibiricus*

UGA1335018

Fot. John Ghent, Bugwood.org



Motyle *D. sibiricus*

Fot. Andrzej Łabędzki

Objawy występowania

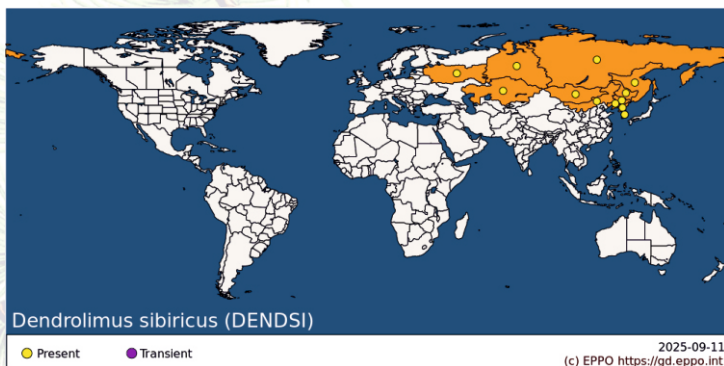
Na igłach, gałęziach lub korze drzew iglastych można zauważyć różnego kształtu **złoża jaj** barczatki syberyjskiej. **Gąsienice** żerują od końca kwietnia aż do późnej jesieni. Młodsze stadia larwalne uszkadzają krawędzie igieł. Starsze stadia rozwojowe zjadają całe igły, prowadząc do defoliacji pędów. Mogą również zjadać podstawy pąków, młode szyszki i pędy. Prowadzi to do zahamowania wzrostu i zamierania roślin. Barczatka syberyjska może spowodować zniszczenie dużych obszarów leśnych. Osłabione drzewa podatne są również na inne szkodniki i patogeny.

Sposób rozprzestrzeniania

Owad (jaja, larwy, poczwarki) może być przenoszony z materiałem szkółkarskim oraz drewnem. Motyle mogą przelecieć odległość kilkudziesięciu kilometrów rocznie.

Zasięg występowania

Gatunek występuje praktycznie w całej Azji (Chinach, Kazachstanie, Korei, Mongolii) oraz w Rosji – zarówno w jej części azjatyckiej, jak i w europejskiej (na obszarach północnych i środkowych).



Analizy Zagrożenia Agrofagiem (PRA) w Polsce

<https://www.plantquarantine.pl/pl/pr/1683.html>

e-mail: kwarantanna@iorpib.poznan.pl

Materiały opracowane w ramach dotacji celowej z budżetu państwa na rok 2023, na realizację zadania pn. „Monitorowanie i analiza nowych zagrożeń fitosanitarnych ze strony organizmów szkodliwych dla roślin”. Zaktualizowano w 2025 r.